

PROTOKOL O JEDNÁNÍ
před odvolacím soudem

Krajský soud v Plzni

oddělení: 10 Co

dne: 08.12.2014

Věc:

Žalobce:

Ing. Vladimír Mičkal, nar. 9.4.1951, Kotíkovská 42, 323 00 Plzeň

Zastoupen: JUDr. Monika Zemanová, advokát, Sedláčkova 11, 30100 Plzeň

Žalovaný:

Statutární město Plzeň, IČ 00075370, náměstí Republiky 1/1, 30100 Plzeň

Zastoupen: JUDr. Jaroslav Vovsík, advokát, Malá 6, 301 00 Plzeň

o neplatnost výpovědi a o náhradu mzdy

Přítomni od soudu:

Předsedkyně senátu: JUDr. Alena Polednová

Soudci: **JUDr. Jana Šalomounová**

Mgr. Martin Šebek

Zapisovatelka: Dagmar Mertlová

K jednání se dostavili:

1. žalobce (žalobkyně): **Ing. Vladimír Mičkal - osobně**

*) osobně rodné číslo *) číslo OP:

*) osoba pověřená za něj (ni) jednat:

pověření ze dne č.l. spisu

*) se nedostavil(a) - *) doručení vykázáno dnem

*) doručení není vykázáno

2. zástupce žalobce (žalobkyně): **JUDr. Monika Zemanová – osobně – ustanovena**

usnesením Krajského soudu v Plzni 10Co 359/2010 z 25.1.2011

*) plná moc ze dne č.l. spisu

*) ustanoven rozhodnutím ze dne č.l. spisu

*) substituční plná moc ze dne č.l. spisu

*) se nedostavil - *) doručení vykázáno dnem

*) doručení není vykázáno

3. žalovaný(á): **Statutární město Plzeň – zaměstnanec pan Bc. Luděk Hosman**

*) osobně rodné číslo *) číslo OP:

*) osoba pověřená za něj (ni) jednat:

pověření ze dne č.l. spisu

*) se nedostavil(a) - *) doručení vykázáno dnem

*) doručení není vykázáno

4. zástupce žalovaného (žalované): **JUDr. Jaroslav Vovsík - osobně**

***) plná moc ze dne 24.2.2012 č.l. 636 spisu**

*) ustanoven rozhodnutím ze dne č.l. spisu

*) substituční plná moc ze dne č.l. spisu

*) se nedostavil - *) doručení vykázáno dnem

*) doručení není vykázáno

Pověřený člen senátu: JUDr. Jana Šalomounová

Jednání zahájeno v 13.15 hodin

Pokračováno v odvolacím jednání.

Po zahájení jednání uvádí žalobce, že si bude pořizovat audiozáznam z tohoto jednání.

Dále vyzývá žalobce odvolací soud, aby mu vysvětlil procesní otázku, a to v jakém rozsahu se bude přezkoumávat napadený rozsudek, když to z rozhodnutí Nejvyššího soudu není dostatečně jasné.

Odvolací soud sděluje žalobci, že řízení o neplatnost výpovědi souvisí s řízením o náhradu mzdy.

Přistoupeno k výsledku Zdeňka Bora, nar. 9. 1. 1974, totožnost ověřena z OP č. 109723537, bytem Starý Plzenec, Hradiště Plzeňského 170.

Po zákonném poučení podle § 126 o.s.ř. uvádí: „Poučení jsem rozuměl, zaměstnán jsem stále v pracovním poměru u Městské policie jako strážník. Žádný vztah, ani přátelský, ani nepřátelský ani jiného charakteru k přítomným účastníkům nemám. Na pana Mičkala, zde přítomného žalobce si pamatuji. Pamatuji si, že jsem prováděl kontrolu uplatněnou s výpovědí z pracovního poměru, abych zjistil, zda byli proškoleni strážníci a zjistil jsem, že strážníci nebyli proškoleni o některých součástech, co měli být proškoleni. Konkrétně se jednalo o užívání radiostanice ve vozidle. Nevěděli, co je funkce scan. Ještě chci doplnit, že tuto kontrolu jsem prováděl na zadání velitele Městské policie pana Sládka. Nepamatuji se však, jakou formou jsem tento pokyn dostal od svého velitele. Kontrolu jsem prováděl způsobem, že jsem osobně obešel všechny vytypované osoby, abych zjistil, v jakém rozsahu byli proškoleni. Dostal jsem určitě seznam těchto osob, nevím, zda jsem tento seznam obdržel nebo jsem si jej sám připravil na základě telefonického hovoru, to si již s odstupem času nepamatuji. Na základě mé návštěvy jsem tuto osobu vyslechl. Zjišťoval jsem, jak byla poučena, v jakém rozsahu a všechny odpovědi jsem zapsal do zprávy pro velitele. Kromě toho ještě každá osoba zpracovala písemné vyjádření na podporu toho, co bylo sděleno mě. Předpokládám, že jsem se ptal i na to, proč podepsali na listině o provedeném školení, že proškoleni byli a nevzpomínám si, jakým způsobem mi bylo odpovězeno. Nevzpomínám si, s jakým odstupem jsem od provedeného školení tuto kontrolu prováděl. Skutečně pro odstup času si postupu při kontrole, jakým způsobem jsem se ptal, zda mě zajímalo, proč si nevzpomínají na změnu svého stanoviska oproti podpisu na listině o proškolení, nepamatuji.

Svědkoví se nechávají nahlédnutí do listiny na čl. 70 ze dne 16. 2. 1998 adresované panu Sládkovi, svému nadřízenému.

Po přečtení této listiny uvádí svědek: „K této listině a k jejímu obsahu se vyjádřit nehodlám. Na bližší okolnosti v souvislosti s psaním této listiny si nepamatuji.“

Na dotaz soudu ještě svědek uvádí: „Kontrolu jsem prováděl na základě pokynu svého šéfa, připouštím, že tato kontrola běžná nebyla.“

Na dotaz zástupkyně žalobce, zda prováděl běžně takovou kontrolu a kdy ještě prováděl takovou kontrolu, uvádí svědek: „Prováděl jsem takové kontroly, ale kdy a v jaké souvislosti si nepamatuji.“

Dále na dotaz zástupkyně žalobce, zda existoval předpis na provoz radiostanic, svědek uvádí: „Ano byla to interní směrnice.“ A dále zda ví, kdo byl zodpovědný za školení v rozsahu této směrnice, svědek uvádí: „Mám za to, že odpovědný za proškolení byl ten, kdo má na starosti provoz radiostanic.“ Dále uvádí: „byl jsem proškolen z této směrnice, ale nepamatuji si obsah.“

Dále činí dotaz zástupkyně žalobce, jaký je rozsah proškolení na principu scan a zda to také obsahuje směrnice, svědek uvádí: „Nevzpomínám si.“

Dále se ptá zástupkyně žalobce, o jaký rok se jednalo. Má na zřeteli, kdy byla provedena kontrola, svědek uvádí: „Zřejmě se jednalo o rok 1997 nebo o rok 1998. Na podrobný pokyn si nevzpomínám.“

Dále činí dotaz zástupkyně, zda si vzpomíná na některá jména dotčených osob, u kterých kontrolu prováděl, svědek uvádí: „Byl to strážník Flanderka, který už nepracuje u policie, na další osoby si nevzpomínám. Bylo jich asi do deseti, ale přesný počet těchto osob si nepamatuji. Já sám jsem byl v pozici inspekčního strážníka, a proto jsem byl také já kontrolou pověřen. V té pozici pracuji stále.“

Žalobce činí dotaz na svědka, zda je směrnice z roku 1995 platná dodnes.

Svědék uvádí: „To nevím.“

Dále žalobce se ptá, jaké má číslo směrnice upravující provoz radiostanic.

Svědék: „Nevím“.

Dále žalobce se ptá, zda je svědek ozbrojen a mívá tím, zda vlastní zbrojní pas, svědek uvádí: „Ano.“

Žalobce vysvětluje, že tyto otázky klade pouze za účelem zjištění věrohodnosti svědka.

Dále žalobce činí dotaz na svědka, zda má alibi na den 30. 5. 1993 v 20.15 hodin.

Soud poučuje, žalobce, aby kladl otázky, které souvisí s předmětem sporu.

Žalobce uvádí, že má svaté právo pořizovat důkazy o trestné činnosti kohokoli a kdekoliv, a to i před soudem.

Dále činí žalobce dotaz na svědka, zda vysílání na principu scanner je či není technický nesmysl.

Svědek uvádí: „Nevím.“

Zástupce žalovaného činí dotaz na svědka, aby vysvětlil rozdíl, a to po technické stránce mezi scannerem a scanem, i když připouští, že on sám se dopustil pouze při přepisu písařské chyby, ale nevědomky.

Svědek uvádí: „Režim scan používáme stále. Jde o princip, kdy strážník má kontakt s více kanály. Tento princip spočívá v tom, že pokud si strážník naladí první kanál, může poslouchat strážníky, kteří jsou naladěni na tento první kanál, pokud si naladí funkci scan, může poslouchat i strážníky na jiných kanálech, ovšem pouze poslouchat, nemůže s nimi hovořit. Strážníci tedy pouze scanují hovory.“

Na dotaz zástupce žalovaného, zda podání ze dne 16. 2. 1998 je zpracováno právě svědkem, to které mu bylo předloženo při dnešním odvolacím jednání.

Svědek uvádí: „Ano, zpracovával jsem toto podání já.“

Svědek svědecké nežadá, výpověď svědka skončena v 13.55 hodin.

Dále připomíná zástupce žalovaného přípis velitele, kde je uložena prověrka k rozsahu proškolení.

Žalobce se vyjadřuje k stanovisku zástupce žalovaného zejména v souvislosti s textem uplatněné výpovědi s tím, že pokud byla výpověď dána z určitého důvodu, nemůže žalovaná strana měnit důvod výpovědi ani o jedno písmeno. Zákoník práce to nedovoluje.

Zástupce žalovaného připomíná, že výpověď je dána nejen proto, že nebyli strážníci proškoleni „z režimu scanner“, což se dá ovšem z obsahu textu dovodit, o co se skutečně jedná, ale také pro nedostatek proškolení z provozu radiostanice ve voze.

Žalobce namítá, že zástupce žalovaného své stanoviska nemění, stále tvrdí totéž, ale principiálně tento „překlep“ nelze napravit. Dále připomíná, že jaksí nemůže za to, že jeden den jsou strážníci proškoleni a podepíší obsah proškolení, ale druhý den se vyspí a zapomenou, o čem byli proškoleni. Za to on sám nemůže nést odpovědnost, za to nemůže.

Dále žalobce uvádí, že existují dva důkazy, jednak listina o podpisech strážníků, že byli proškoleni a jednak jejich tvrzení, že proškoleni nebyli a tyto důkazy je potřeba vykládat ve prospěch žalující strany.

Dále žalobce vysvětluje, že listinu, na kterou mu potvrdili strážníci svým podpisem, že byli proškoleni, měl vlastně on sám za úkol pořídit.

Dále žalobce uvádí, že on sám vydával také strážníkům listinu o proškolení o provozu radiostanice. *Upřesňuje:* Nikoli doklad o tom, že byl proškolen, ale potvrzení, jde o průkaz,

který on sám vydával opravňující k provozu radiostanic. Potvrzení, resp. průkazku o schopnosti provozovat radiostanici vydával on sám na základě proškolení.

Žalobce uvádí, že na základě proškolení strážníků, pak mohli dostat průkaz k provozu radiostanice. „Až na základě proškolení mnou provedeným mohli nově příchozí strážníci obdržet průkazku, resp. povolení k provozování radiostanice. Nově příchozí strážníci toto povolení „průkazku“ neměli. Skutečně obdržení potvrzení o provozu radiostanice záviselo na tom, že byli proškoleni a zda mi podepíší proškolení.“

Na základě proškolení, zdůrazňuje žalobce, dostali potvrzení. Po proškolení v podstatě vzápětí přezkoušel strážníka a zároveň po prozkoušení, nikoli pouze po proškolení byla podepsána listina o proškolení. Součástí proškolení bylo vlastně i přezkoušení a teprve potom následoval podpis na listině, kterou jsem požíval.

Na dotaz soudu, jakým způsobem se dozvěděl jeho zaměstnavatel o tom, že existuje listina s podpisy proškolených osob a že je skutečně proškolen, když on sám tuto listinu požíval, uvádí žalobce, že si to s odstupem času nepamatuje, má pocit, že visela na služebnách. Zaměstnavatel se o problém zajímal, až když něco nefungovalo. Jinak byl za to odpovědný žalobce sám.

Žalobce trvá na tom, že v době, kdy strážníci podepsali listinu o proškolení, byli schopni provozu radiostanice, protože je zároveň přezkoušel.

Zástupce žalované strany činí dotaz, zda dotčené osoby - strážníci byli proškoleni v jeden den a jakým způsobem byli proškoleni.

Na dotaz uvádí žalobce, že strážníky neproškoloval najednou v jeden den, byli rozděleni po služebnách, ale byl s nimi v kontaktu přes radiostanici, dohodl se s nimi na určitém termínu. Proškoloval každého konkrétně jednoho nebo možná dva, pokud byli dva na služebně, zároveň je přezkoušel a zároveň podepsali listinu o přezkoušení.

Dále zástupkyně žalobce uvádí, že proškolení a přezkoušení strážníka bylo vlastně předpokladem pro to, aby obdržel strážní průkaz k provozu radiostanice, tzn., že existoval záznam s podpisy všech proškolených strážníků, který má v držení v originále pan žalobce, což bylo povinností žalobce jako hlavního operátora, zároveň pokud by toto někdo neobdržel, byl povinen to hlásit zaměstnavateli, protože to souviselo s vydáním průkazu.

Dále k námitce zástupce žalovaného uvádí zástupkyně žalobce, že se školení strážníků týkalo provozu radiostanice v obecném slova smyslu, nikoli konkrétně v autě, jak zde bylo v průběhu jednání uváděno. Ve směrnici také je zakotvena povinnost potvrdit svým podpisem proškolení, což existovalo nejen na listině, která byla pořizena žalobcem.

Zástupkyně žalobce dále zdůrazňuje, že podpis na listině výpovědi z pracovního poměru nečinila kompetentní osoba.

Usnesení: přerušeno odvolací jednání ve 14.35 hodin.

Po poradě senátu vyhlášeno

USNESENÍ

Jednání se za účelem výslechu svědka Sládka o d r o č u j e na 5. 2. 2015 ve 13.15 hodin a zároveň se ukládá žalovanému, aby generálie tohoto svědka do pěti dnů odvolacímu soudu sdělil.

Skončeno a podepsáno v 14.55 hodin.

.....
zapisovatelka

.....
předsedkyně senátu